

ændret affattelse af § 19, stk. 1, i loven om landbrugsejendomme følgende:

„Ved *udstykn*ing af en landbrugsejendom skal der forblive en bebygget *hovedparcel* tilbage, hvis mindstestørrelse under hensyn til gennemsnitstaksten for dens jorder fastsættes efter følgende skala:

Gennemsnitstaksten for hovedparcellens jorder	Hovedparcellens mindstestørrelse
75 og derover	15 ha
70 - indtil 75	16 -
65 - — 70	17 -
60 - — 65	18 -
55 - — 60	19 -
50 - — 55	20 -
45 - — 50	21 -
40 - — 45	22 -
35 - — 40	23 -
30 - — 35	24 -
25 - — 30	25 -
20 - — 25	26 -

Ved beregningen af hovedparcellens størrelse kan arealer med takster under 20, søarealer og arealer med skovskylv samt uudskiftede andele i fælleslodder ikke medtages.“

Herved har man, for så vidt angår hovedparcellernes mindstestørrelse, afløst de hidtidige på forholdet mellem hartkorn og areal byggende grænser og i stedet indført en udstykningsgrænse, der baseres på jordernes produktionsevne. Til grund for denne nye skala ligger en boniteringstabel, der er udarbejdet af den af landbrugsministeriet i 1949 nedsatte jordboniteringskommission. Den nye formulering betyder i øvrigt, at *mindstestørrelsen for hovedparceller forøges til ca. det dobbelte af den hidtil gældende.*

Vedrørende *nedlægning og sammenlægning af landbrugsejendomme* bestemmes ved en ændret affattelse af *lovens § 25*, at der er adgang til nedlægning af landbrugsejendomme under 5 ha af bedste jord svarende til 7 ha af middelgod jord, når jorden sammenlægges med ejendomme, som ikke derved kommer op over 12 ha af bedste jord svarende til ca. 17 ha af middelgod jord, og i øvrigt at disse grænser for nedlægning og sammenlæg-